

Рим визначає бачення - Номер десять

Остання суперечка: Книга Йоеля, падіння Нью-Йорка та символ Риму в історії Адвенту

Jeff Pippenger

2024-08-26

Остання суперечка, яку я хочу розглянути разом з іншими історичними аргументами щодо символу Риму в межах історії адвентизму, стосується книги Йоїла. Та суперечка відбулася після 11 вересня 2001 року, і без урахування обставин того періоду можна дуже легко пропустити кілька тонких моментів. Щоб помістити ті обставини в контекст, слід звернутися до історії міллеритів. 11 серпня 1840 року здійснилося пророцтво часу з дев'ятого розділу книги Об'явлення, п'ятнадцятого вірша.

І були розв'язані чотири ангели, що були приготовані на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убити третю частину людей. Об'явлення 9:15.

Вірш визначає «годину, і день, і місяць, і рік» як такі, що становлять триста дев'яносто один рік і п'ятнадцять днів. Чотири ангели представляли період, коли іслам піднявся до влади і розв'язав війну проти Риму, починаючи з 27 липня 1449 року. Початкову точку було визначено, використавши кінцеву точку іншого часового пророцтва тривалістю сто п'ятдесят років. Перше часове пророцтво на сто п'ятдесят років було викладене в історії першого горя, яке також є п'ятою сурмою дев'ятого розділу Об'явлення. Коли пророцтво на сто п'ятдесят років завершилося 27 липня 1449 року, почалося пророцтво часу, яке ми зараз розглядаємо, і через триста дев'яносто один рік і п'ятнадцять днів це пророцтво завершилося 11 серпня 1840 року.

Вільям Міллер тлумачив сили дев'ятого розділу Об'явлення як такі, що символізують іслам, а до 11 серпня 1840 року мілерит на ім'я Джозія Ліч висунув передбачення на підставі пророцтва, яке вказувало, що у 1840 році панування Османської імперії припиниться. За десять днів до 11 серпня 1840 року Ліч уточнив і оновив своє передбачення, визначивши не лише рік виконання пророцтва, а й точні місяць і день. Сестра Вайт коментує вплив передбачення Ліча на релігійний світ мілеритів, коли подія справдилася.

"У 1840 році ще одне визначне виконання пророцтва викликало широкий інтерес. За два роки до того Джозая Літч, один із провідних служителів, що проповідували другий прихід, опублікував тлумачення 9-го розділу Одкровення, у якому передбачав падіння Османської імперії. Згідно з його розрахунками, ця держава мала бути повалена ... 11 серпня 1840 року, коли слід було очікувати, що османська влада в Константинополі буде зламана. І це, я вірю, виявиться саме так."

У точно зазначений час Туреччина через своїх послів прийняла захист союзних держав Європи і таким чином поставила себе під контроль християнських держав. Ця подія точно виконала пророцтво. Коли про це стало відомо, безліч людей переконалися в

правильності принципів тлумачення пророцтв, прийнятих Міллером і його сподвижниками, і адвентний рух отримав дивовижний поштовх. Вчені та впливові люди об'єдналися з Міллером як у проповіді, так і в публікуванні його поглядів, і з 1840 по 1844 рік справа швидко поширювалася. Велика боротьба, 334, 335.

Протягом років лаодикійські адвентисти сьомого дня неодноразово й різноманітними способами атакували її підтримку цієї події. Як і у випадку з «сімома часами» та «щоденним», напад на цю істину є відкиданням підвалин, представлених на двох священних таблицях, а також авторитету Духа пророцтва. Причина, з якої Сатана діє, аби зруйнувати довіру до цієї історії, є багатогранною.

Передбачення Ліча спиралося на «принципи пророчого тлумачення, прийняті Міллером». Міллер отримав розуміння складової пророчого часу, і кожному, хто сумнівається, що звістка Міллера була заснована на пророчому часі, достатньо переглянути піонерські діаграми 1843 і 1850 років, щоб переконатися, що це правда. До 11 серпня 1840 року ті, хто виступав проти передбачення Міллера щодо повернення Христа, стверджували, що пророчий час не можна застосовувати, щоб зрозуміти, коли Христос повернеться. Вони часто посилалися на біблійне твердження про те, що ніхто не знає ні дня, ні години, щоб протистояти його звістці та діяльності.

А про той день і годину не знає ніхто, ні ангели небесні, тільки Отець Мій. Як було за днів Ноя, так буде й пришествя Сина Людського. Бо як за днів перед потопом їли й пили, одружувалися та віддавали заміж, аж до того дня, коли Ной увійшов до ковчега, і не знали, доки не прийшов потоп і всіх забрав; так буде й пришествя Сина Людського. Тоді будуть двоє в полі: одного заберуть, а другого залишать. Матвія 24:36-40.

Попри цей уривок міллеріти знайшли надто багато біблійних свідчень на підтвердження своїх передбачень і продовжили діяти на підставі принципу, згодом визначеного Сестрою Вайт.

«Ніхто не знає ні дня, ні години» — це був аргумент, який найчастіше наводили противники віри в пришествя. Писання говорить: «Про той день і годину не знає ніхто, ані ангели небесні, лише Мій Отець». Матвія 24:36. Ті, хто очікував Господа, дали цьому тексту ясне й узгоджене пояснення, і було чітко показано неправильне його використання їхніми опонентами. Ці слова були сказані Христом під час тієї пам'ятної розмови з Його учнями на Оливній горі після того, як Він востаннє вийшов з храму. Учні поставили запитання: «Яка буде ознака Твого пришествия і кінця світу?» Ісус дав їм знамення і сказав: «Коли ж побачите все це, знайте, що воно близько, при самих дверях». Вірші 3, 33. Не можна робити так, щоб одне висловлювання Спасителя заперечувало інше. Хоч ніхто не знає дня й години Його пришествия, ми навчені й зобов'язані знати, коли воно близько. Нам також дано розуміти, що знехтувати Його застереженням і відмовитися чи занедбати знання про те, коли Його пришествя близьке, буде для нас так само фатально, як було для тих, хто жив за днів Ноя, — не знати про наближення потопу. І притча в тому ж розділі, що протиставляє вірного й невірного слугу та проголошує осуд тому, хто сказав у своєму серці: «Мій Господь бариться з

приходом», показує, у якому світлі Христос розглядатиме і винагородить тих, кого Він застане пильнуючими та навчаючими про Його пришествя, і тих, хто його заперечує. «Тож пильнуйте», — каже Він. «Блаженний той раб, якого пан його, прийшовши, застане таким, що так чинить». Вірші 42, 46. «Отже, якщо не пильнуватимеш, прийду на тебе, як злодій, і ти не знатимеш, якої години Я прийду на тебе». Об'явлення 3:3. Велика боротьба, 370.

Коли пророцтво Літча сповнилося, «освічені й високого становища» люди об'єдналися з Міллером як у проповідуванні, так і в оприлюдненні його поглядів, і з 1840 по 1844 рік справа швидко поширювалася. Звістка Міллера набула сили, коли його правила тлумачення пророцтв були визнані правильними. У відповідь на сповнення часового пророцтва не лише було підтверджено правило Міллера, після чого багато хто приєднався до міллеритського руху, але не менш пророчо значущим було те, що було підтверджено саме основне з правил Міллера. Крім того, підтвердження було здійснене через застосування пророцтва про друге з трьох «горе», які також є п'ятою, шостою та сьомою трубами.

Наділення звістки Міллера силою стало однією з найважливіших віх міллеритського реформаторського руху. Його прообразом було хрещення Ісуса. Це означало, що розпочався остаточний процес випробування колишнього народу завіту (протестантів). Воно стало головним об'єктом атаки Сатани проти всього міллеритського руху та його звістки.

"Будь-яке питання, яке сатана може збудити в розумі, щоб породити сумнів щодо величній історії минулих подорожей народу Божого, буде до вподоби його сатанинській величності й є образою Богів. Звістка про близький прихід Господа в силі та великій славі у наш світ є істиною, і в 1840 році для її проголошення було піднесено багато голосів." Випуски рукописів, том 9, 134.

11 вересня 2001 року третє горе увійшло в пророчу історію. Ця подія підтвердила основне правило пророчого тлумачення, прийняте рухом третього ангела, що розпочався 1989 року. Перша істина, відкрита віснику того реформаторського руху, була відкрита 1989 року, і це були не останні шість віршів одинадцятого розділу Даниїла. Це була істина про те, що всі реформаторські рухи йдуть паралельно один одному і мають бути зведені рядок на рядок, щоб визначити характеристики руху ста сорока чотирьох тисяч, який є рухом третього ангела. Мою першу публічну доповідь я виголосив на табірному зібранні у 1994 році, або, можливо, у 1995-му. Та доповідь була не про останні шість віршів одинадцятого розділу Даниїла, а про реформаторські лінії, що йдуть паралельно одна одній.

Коли пророцтво про іслам, пов'язане з третім горем, сповнилося 11 вересня 2001 року, це стало паралельно до 11 серпня 1840 року. У 1840 році пророцтво про перше й друге горе підтвердило звістку міллеритів, а 11 вересня 2001 року пророцтво про третє горе підтвердило звістку Future for America. Визнання цього факту призвело до того, що до руху приєдналася велика кількість людей, тоді як раніше він переважно складався з однієї особи. Тоді звістка руху та вісник опинилися під атакою, подібно до того, як історія 1840 року стала об'єктом сатанинської атаки в наступні десятиліття.

Ті, хто приєднався до руху «Майбутнє для Америки», прийняли правила пророчого тлумачення, укладені посланцем тієї історії. Одне з тих правил, можливо, найважливіше, було й є потрійним застосуванням пророцтва. Посланець усвідомив, що певні пророчі істини ілюструвалися трьома конкретними сповненнями. Вважаючи, що історія міллеритів повторилася в історії ста сорока чотирьох тисяч, було зрозуміло, що 11 серпня 1840 року було прообразом 11 вересня 2001 року, і що інші священні лінії реформ також мали ту саму віху.

Тоді Лев із племені Юдиного відкрив докази повторення кожної священної реформаторської лінії в лінії третього ангела. Було видно, що так само, як міллеритська історія виконала притчу про десять дів до букви, так само цю притчу виконала й історія Future for America.

Мені часто вказують на притчу про десять дів, з яких п'ять були мудрі, а п'ять — нерозумні. Ця притча вже виконалася і ще виконається до останньої літери, бо вона має особливе застосування до цього часу і, подібно до звістки третього ангела, виконалася і надалі залишатиметься нинішньою істиною аж до кінця часу. Review and Herald, 19 серпня 1890 року.

Сім громів десятого розділу Об'явлення були визнані такими, що ідентифікують досвід міллеритів з 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року, а також історію від 11 вересня 2001 року аж до недільного закону, що невдовзі настане.

«Особливе світло, дане Іванові, яке було виражене в семи громах, було окресленням подій, що мали відбутися за звісток першого і другого ангелів....»

Після того, як ці сім громів промовили своїми голосами, Іванові, як і Даниїлові, надходить веління щодо книжечки: «Запечатуй те, що промовили сім громів». Йдеться про майбутні події, які будуть відкриті у своєму порядку. Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 7, с. 971.

Було визнано, що Сестра Вайт прямо сказала, що рух третього ангела йде паралельно руху першого і другого ангела.

Бог надав вістям 14 розділу Об'явлення їхнє місце в послідовності пророцтв, і їхня праця не повинна припинитися до завершення історії цієї землі. Вістки першого й другого ангелів і досі є істиною для цього часу та мають іти паралельно з тією, що слідує. Третій ангел проголошує своє застереження гучним голосом. «Після цього, — сказав Іван, — я побачив іншого ангела, що сховався з неба, маючи велику владу, і земля була освітлена його славою». У цьому осяянні поєднано світло всіх трьох вісток. Матеріали 1888 року, 803, 804.

Рух першого й другого ангелів відбувається паралельно з рухом третього ангела. Пророцтво, що надало силу рухові першого й другого ангелів, було підкріплене виконанням часового пророцтва про перше й друге горе, а посилення руху третього ангела було підкріплене виконанням пророцтва про третє горе.

Як і 11 серпня 1840 року, коли звістку Future for America було підтверджено, "маси були переконані у правильності прийнятих Future for America принципів пророчого тлумачення", і "адвентистському руху було надано чудовий імпульс." "Освічені та високопоставлені люди об'єдналися" з Future for America, "як у проповідуванні, так і у виданні" пророчого послання Future for America. Специфічним правилом Future for America, яке чітко підтвердило 11 вересня 2001 року як виконання пророцтва, було "потрійне застосування пророцтва."

Коли ми приймаємо основоположне розуміння ісламу щодо першого й другого горя, як це подано на обох священних схемах, у поєднанні з письмовим свідченням тих, хто викладав це вчення, ми розпізнаємо конкретні пророчі ознаки, пов'язані з першим горем і другим горем. Біблія неодноразово, різними способами, навчає, що істина утверджується на підставі свідчення двох. Пророчі ознаки першого горя, у поєднанні з пророчими ознаками другого горя, визначають пророчі ознаки третього горя. Потрійне застосування ісламу є настільки конкретним у визначенні настання третього горя 11 вересня 2001 року, що це неможливо не побачити, хоча більшість обирає запліщувати очі на докази.

Потрійне застосування пророцтв твердо встановило, що третє горе настало 11 вересня 2001 року. Тоді стало зрозуміло, що це правило було безпосередньо пов'язане з вісткою другого ангела, яка як за днів міллеритів, так і за днів ста сорока чотирьох тисяч відповідає періоду, коли виливається Святий Дух. Обидві історії є виконанням притчі про десять дів, і в цій притчі під час крику опівночі виявляється відмінність між мудрими й нерозумними, і саме там вістка другого ангела набирає сили.

Під кінець другої ангельської вістки я побачив велике світло з неба, що сяяло на Божий народ. Промені цього світла здавалися яскравими, як сонце. І я почув голоси ангелів, що кликали: 'Ось, Жених гряде; вийдіть Йому назустріч!'

«Це був опівнічний клич, який мав надати силу звістці другого ангела. Ангели були послані з неба, щоб пробудити знеохочених святих і приготувати їх до великої справи, що була перед ними. Найобдарованіші люди не були першими, хто прийняв цю звістку. Ангели були послані до смиренних, відданих і спонукали їх піднести клич: "Ось, Жених іде; виходьте Йому назустріч!"» Ранні твори, 238.

В історії першого та другого ангелів виливання Духа Святого здійснюється через приєднання опівнічного кличу до вістки другого ангела. Це повторюється в історії третього ангела.

«Були послані ангели, щоб допомогти могутньому ангелові з неба, і я чув голоси, що, здавалося, лунали звідусіль: Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб ви не зазнали її кар; бо її гріхи сягнули до неба, і Бог згадав її беззаконня. Ця вістка здавалася доповненням до третьої вістки й поєдналася з нею, як опівнічний клич поєднався з вісткою другого ангела у 1844 році. Слава Божа спочила на терплячих, що чекали, святих, і вони безстрашно дали останнє урочисте попередження, проголошуючи падіння Вавилону та закликаючи Божий народ вийти з неї, щоб вони уникли її страшної долі». Духовні дари, том 1, 195.

Щодо потрійного застосування пророцтва, звістка другого ангела є потрійним застосуванням пророцтва, бо в обох історіях ця звістка — «Вавилон двічі впав».

І пішов слідом інший ангел і сказав: Упав, упав Вавилон, те велике місто, бо він напоїв усі народи вином гніву своєї розпусти. Об'явлення 14:8.

Могутній ангел десятого розділу Об'явлення зійшов під час виконання пророцтва про перше й друге «горе» 11 серпня 1840 року і, таким чином, став прообразом зішестя могутнього ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення 11 вересня 2001 року. Той ангел, який освітлює землю Своєю славою, тоді проголосив.

І він закричав могутнім голосом, кажучи: Упав, упав великий Вавилон, і став житлом демонів, і в'язницею всякого нечистого духа, і кліткою кожного нечистого та ненависного птаха. Об'явлення 18:2.

Звістка другого ангела чотирнадцятого розділу і сильного ангела вісімнадцятого розділу стверджує, що Вавилон упав двічі, і ця звістка ідентифікує Вавилон останніх днів. Вона ідентифікує Вавилон останніх днів, адже дворазове попереднє падіння Вавилону — за днів Німрода та в часи Навуходоносора аж до Валтасара — визначає пророчі ознаки падіння блудниці із сімнадцятого розділу Об'явлення, яка має напис на чолі: «Вавилон Великий». Щоб розпізнати те падіння Вавилону в останні дні, потрібні два свідки двох попередніх падінь Вавилону, бо звістка останніх днів: «Вавилон упав, упав». Коли сильний ангел зійшов тоді, як величні будівлі Нью-Йорка були зруйновані дотиком Бога, Своїм проголошенням Він встановлює принцип потрійного застосування пророцтва. Потрійне застосування пророцтва, яке утвердило 11 вересня 2001 року як виконання Божого пророчого слова, було потрійним застосуванням трьох бід.

Під час того сповнення багато хто приєдналися до руху Future for America і були переконані в принципах пророчого тлумачення, які застосовував Future for America. Подія 11 серпня 1840 року повторилася, і при цьому це повторення не підтвердило основне правило Міллера, а саме що день у біблійному пророцтві означає рік, бо основним правилом Future for America було те, що міллеритська історія перших двох ангельських вісток повторюється в історії руху третього ангела.

Здається самоочевидним, що якщо 1840 рік виявився окремою атакою його сатанинської величності, як Сестра Вайт називає Сатану, то історія 11 вересня 2001 року також зазнала б подібної атаки. Отже, ми знаходимо теорії змови, які приписують роль глобалістам, езуїтам, ЦРУ, Бушам або певній комбінації цих сил. Ці теорії, хоча й містять деякі елементи істини, покликані спростувати думку, що саме дотик Бога повалив величні будівлі Нью-Йорка, тим самим позначивши прихід третього горя в історію руху ста сорока чотирьох тисяч.

«Тепер надходить звістка, нібито мною було заявлено, що Нью-Йорк має бути змитий приливною хвилею? Такого мною ніколи не говорилося. Мною було сказано: дивлячись на величезні будівлі, що там зводяться, поверх за поверхом, «Які жахливі сцени відбудуться, коли Господь постане, щоб страшно потрясти землю! Тоді сповняться слова Об'явлення 18:1–3». Увесь вісімнадцятий розділ Об'явлення — це застереження

про те, що гряде на землю. Але щодо того, що чекає на Нью-Йорк, особливого світла не маю; знаю лише, що одного дня великі будівлі там буде повалено перевертанням і перекиданням Божої сили. Зі світла, даного мені, знаю, що у світі — руйнування. Одне слово від Господа, один дотик Його могутньої сили — і ці масивні споруди впадуть. Відбудуться сцени, жахливість яких ми не можемо уявити». Review and Herald, 5 липня 1906 р.

Теорії змови, незалежно від того, чи не містять вони жодної істини, чи лише частку істини, усі підривають істину про те, що саме Боже Провидіння спричинило події тої дати. Ці різноманітні теорії змови — це напад сатани на істину ззовні руху, але він також діяв, щоб підірвати істину зсередини руху. Одна з цих внутрішніх атак ґрунтується на відкиданні Риму як теми книги Йоїла.

Ми розглянемо ту суперечку в наступній статті.

Слово Господнє, що було до Йоїла, сина Петіїла. Послухайте це, старці, і прихиліть вуха, всі мешканці краю. Чи бувало таке за ваших днів, або й за днів ваших батьків? Розповідайте про це своїм дітям, і нехай ваші діти розкажуть своїм дітям, а їхні діти — іншому поколінню. Те, що залишила гусінь-оголитель, з'їла сарана; а що залишила сарана — з'їла п'ядениця; а що залишила п'ядениця — з'їла гусениця. Прокиньтесь, п'яниці, і плачте; і голосіть, усі, хто п'є вино, через нове вино, бо воно відняте від ваших уст. Бо піднявся на мою землю народ сильний і без числа; зуби його — як у лева, і має він корінні зуби великого лева. Йоїл 1:1-6.